

U-jazdowski

karta do patrzenia

Oko na Kolekcję

OKO NA KOLEKCJĘ

Użyj wyobraźni i odpowiedz na pytania!

Co widzisz?

Jak to jest zrobione?

Co może oznaczać taki kształt? Czy z czymś Ci się kojarzy?

Jakie słowo chciałbyś/chciałabyś ułożyć z takich klocków?

Dlaczego te klocki są takie duże?

Czy można się

nimi bawić?

Do czego mogą służyć?

Jakie inne zabawki ciekawie byłoby wykonać w większej skali?

Spójrz na pracę w całości!

Zastanów się, dlaczego artysta zrobił takie klocki?

Dlaczego dorośli mogą chcieć bawić się klockami?

Praca ta została wykonana przez Jacka Adamasa i nosi tytuł *Klocki*.

Powstała w 2014 roku. Od tego czasu wykorzystywana była wielokrotnie w pokojowych protestach w przestrzeni miejskiej do wyrażania własnych myśli i poglądów przez uczestników akcji za pomocą działania przypominającego formę zabawy i będącego przykładem sztuki partycypacyjnej.

Partycypacja oznacza uczestnictwo, udział pojedynczych osób w większej grupie, formacji czy projekcie. Sztuka partycypacyjna polega na aktywizowaniu postronnych osób, odbiorców sztuki, którzy stają się współtwórcami działania artystycznego. Artysta tworzy sytuację i zachęca jej uczestników do zachowania się w określony sposób czy wykorzystania konkretnych rekwizytów we wskazanym przez niego miejscu. Sztuka partycypacyjna oparta jest na współpracy artysty z publicznością i otoczeniem. Uczestnicząc w takim działaniu, nie tylko odbierasz sztukę za pomocą wzroku, ale przede wszystkim czynnie ją współtworzysz, np. rozmawiając, bawiąc się czy tańcząc.

Używając *Klocków*, artysta proponował również przepracowywanie trudnej XX-wiecznej historii. Dokonywało się to poprzez wchodzenie w dialog z pozostałościami władzy sowieckiej na terytorium Polski, jak w wypadku olsztyńskiego pomnika Wyzwolenia Ziemi Warmińskiej i Mazurskiej, zwanego potocznie „szubienicami” i wywołującego liczne kontrowersje. *Klocki* wykorzystano wówczas podczas protestu w rocznicę ataku Związku Radzieckiego na Polskę 17 września 1939 r.